

právnosti odepřeno. Než, dosud se koná řízení o zbavení Karla O-a ml. svéprávnosti, pročez ono prohlášení nemá dosud platnosti. Poněvadž dále v knihovní vložce jest poznamenáno zahájení řízení o zbavení svéprávnosti Karla O-a ml. a prohlášení, na jehož základě vklad se měl státi, nevykazovalo schválení zatímního podpůrce aniž opatrovnického soudu, nebyl žádaný vklad přípustný. Neprávem uplatňují stěžovatelé, že podle obdoby § 51 knih. zák. vzhledem k ustanovení odst. (2) § 11 ř. o zbavení svéprávnosti povoliti bylo žádaný vklad aspoň s dodatkem, že platnost žádaného vkladu nastoupiti má teprve s výmazem poznámky zahájeného řízení o zbavení svéprávnosti, neboť § 51 knih. zák. týče se výhradně výmazu hypotekárních pohledávek, na nichž váznou práva nadzástavní, a tohoto ustanovení nelze obdobně použiti na tento případ.

Čís. 10087.

Osvědčením nároku ve smyslu § 389 ex. ř. jest nejen, byla-li předložena listina, tvořící neúplný důkaz, nýbrž i, je-li listina, tvořící zevně plný důkaz, snad co do svého smyslu poněkud pochybná, ale dá se přece rozumně vyložit i v tom smyslu, jak tvrdí navrhovatel.

S hlediska § 381 ex. ř. nestačí abstraktní možnost zmaření nebo stížení uskutečnění nároku, nýbrž musí tu býti konkrétní čin k tomu směřující, jímž však jest již každé jednání přípravné.

Pokud nárok elektrárenského svazu proti obci o dodávání elektrické energie jest ohrožen jednáním obce s jiným elektrárenským podnikem o jeho návrhu na pronájem obecní elektrárny.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1930, R I 598/30.)

Soud první stolice povolil k návrhu elektrárenského svazu, společnosti s r. o., proti odpůrkyni, obci města P., prozatímní opatření, by se odpůrkyně zdržela jednání o návrhu elektrárny akciové společnosti ze dne 24. dubna 1930 a přijetí a schválení návrhu toho správní radou elektrických svých podniků, městskou radou a zastupitelstvem. Rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Prozatímní opatření zákazem odpůrkyni, obci města P., by se zdržela jednání o návrhu elektrárny akc. spol. v H. ze dne 24. dubna 1930 a přijetí a schválení návrhu toho správní radou elektrických svých podniků, městskou radou a svým zastupitelstvem, povoleno bylo prvním soudcem mimo jiné také k zajištění nároku navrhovatele elektrárenského svazu v P. z ujednání ze dne 19. srpna 1922, by odpůrkyně dodávala navrhovateli elektrickou energii vyrobenou z parní a z vodní centrály v P. za výrobní cenu s připočtením 10% zisku, a navrhovateli příslušela kontrola této výrobní ceny, a nelze popříti, že ujednání ze dne 19. srpna 1922,

nalézající se ve spisech nejen v opise prvním soudcem v protokole ze dne 16. června 1930 ověřeném, nýbrž i v prvopise připouští výklad, že obsah jeho nárok ten zakládá. Ujednání to vydané a signované správnou radou elektrických podniků města P. (odpůrkyně) a adresované na navrhovatele, elektrárenský svaz v P., sděluje tomuto, že městské zastupitelstvo v P. schválilo ve své schůzi dne 14. července 1922 ujednání zástupců elektrických podniků města P. se zástupci adresáta (navrhovatele) v tom a tom znění, mezi čímž jest pod čís. 3 uvedeno, že, pokud se týká podmínek dodávky proudu do svazových (navrhovatelových) sítí, přijato bylo stranami ujednání, že svaz bude odebíratí proud vyrobený v P. (roz. v elektrických podnicích odpůrkyně města P.) a v dalších elektrárnách v množství skutečné potřebě odpovídajícím do území svazového a že cenu určují tři složky tam dále vytčené, mezi nimiž se nalézá pod čís. 1. doslovně uvedeno jako složka také »veškerá režie připadající výhradně na výrobu proudu z parní a vodní elektrárny v P. . . . s připočtením 10% občanského zisku«, a dále že ceny proudu se určí za účasti zástupců svazu vždy pololetně napřed a toto ujednání že platí ve příčině dodávky proudu z P. do konce roku 1957. Touto listinou orgánem odpůrkyně navrhovateli vydanou jest osvědčen nárok navrhovatele, by mu odpůrkyně dodávala proud za výrobní cenu a dopustila jeho orgánům kontroly této ceny, neboť osvědčení je tu nejen, když se předloží listina tvořící neúplný důkaz, nýbrž i tehdy, když, jako zde, listina, tvořící zevně plný důkaz, jest snad co do svého smyslu poněkud pochybná, ale dá se přece rozumně vyložití také ve smyslu navrhovatelem tvrzeném, v tom, že zakládá nárok, o jehož zajištění jde, neboť zda opravdu jest ten výklad pravý a správný, o tom nelze rozhodovati v řízení o prozatímním opatření, nýbrž až ve sporu o nárok sám, kde teprve mohou býti uváděny, probírány a dokazovány i t. zv. průvodní okolnosti, okolnosti, jež jednání v listině uložené provázely, avšak v ní uvedeny nejsou. Že však tento nárok jest ohrožen obmýšlenou od odpůrkyně změnou dosavadního stavu, pronájmem její elektrárny elektrárně v H., o něž elektrické podniky odpůrkyně s touto elektrárnou podle dopisu této elektrárny elektrickým podnikům odpůrkyně ze dne 24. dubna 1930 jednají, kteréž jednání ostatně odpůrkyně nepopírá, nýbrž konkludentně ve své stížnosti připouští, jest na jevě, neboť se tam praví, že veškerá potřebná energie dodána bude podle předem sjednaného tarifu, který nesmí přesahovati cenu tam blíže udanou, a dále, že sice pro případ, že elektrárna převezme přímou dodávku elektrárenskému svazu (navrhovateli), inauguruje se pro P. také výrobní cena, avšak vyjádřená základním poplatkem za KW maxima a proměnlivými výlohami za KW hodinu, stanovená na podkladě režie všech výroben elektrárny včetně spojovacího vedení a pomocných zařízení, což se slovně nesrovnává s ujednáním platným v poměru mezi navrhovatelem a odpůrkyní ze dne 19. srpna 1922 a nemůže se tedy patrně srovnávati asi ani věcně, a mimo to tvrzené právo kontroly výrobní ceny, účasti zástupců navrhovatele při jejím určování nemůže navrhovatel vynutiti proti nastávajícímu nájemci, protože ten ujednáním (smlouvou) mezi navrhovatelem a odpůrkyní, nejsou smluv-

ní stranou v tomto ujednání, vázán není, a není z dopisu ze dne 24. dubna 1930 viděti, aniž odpůrkyně tvrdí, že tento její závazek převzal. Byly-li by podmínky jiné, než udává onen dopis ze dne 24. dubna 1930, mohly by býti pro navrhovatele ještě nepříznivější. Avšak, i kdyby pachtýř převzal zcela podmínky ujednání mezi navrhovatelem a odpůrkyní dne 19. srpna 1922, byl by navrhovatel ve svých právech porušen, neboť není povinen proti své vůli přijímati jiného smluvníka, jiný podmět svého právního poměru s odpůrkyní, any jsou i podměty poměru jeho podstatnou částí. Není tedy věc vyřízena poukazem k tomu, že se obmyšlený pronájem nedotkne smluvních práv navrhovatele, neboť, třebas se jich nedotkl v poměru osobním, věcně se jich dotkne: zůstanou sice navrhovateli vyhražena všechna jeho smluvní práva proti odpůrkyni, ale pronájem mu znemožní jich výkon a tak místo jich výkonu nastoupí jen nárok na náhradu škody proti odpůrkyni, škoda však právě znamená porušení nároku, jemuž navrhovatel jest oprávněn se brániti. Odpůrkyně ve stížnosti praví a rekursní soud její názor převzal, že stavem jednání o pronájem, v němž se nachází ve správní radě elektrických podniků města P., není domnělý nárok navrhovatele ještě ohrožen a jest prý tedy návrh na prozatímní opatření předčasným, neboť jde prý posud jen o jednání přípravné a ohrožení mohlo by prý nastati, až by nájemní smlouva právoplatně usnesená a příslušnými orgány obce schválená měla vejíti v účinnost. Ale v tom jsou odpůrkyně i rekursní soud na omylu. Právě přípravné jednání jest to, co i § 379 i § 381 ex. ř. jako ohrožovací úkon předpokládá, neboť nestačí ovšem, by tu byla abstraktní možnost zmaření nebo stížení uskutečnění nároku, nýbrž musí tu býti konkrétní čin k tomu směřující, jímž však jest právě již každé přípravné jednání na př. když dlužník činí přípravy k útěku do ciziny nebo k prodeji své nemovitosti, hledaje na př. kupitele pro ni (inserátem a pod.), a není třeba čekati ani na pokus, na př. až nastoupí cestu na nádraží nebo se pustí s kupitelem do jednání o prodeji, tím méně pak na hotovou událost, kde by ovšem prozatímní opatření přišlo pozdě. Stačí, je-li prozatímní opatření odůvodněno jedním nárokem, nárokem z ujednání ze dne 19. srpna 1922 na výrobní cenu a na její kontrolu a lhostejno, že navrhovatel je žádal a bylo mu povoleno i pro jiné nároky vyvozované ze smlouvy ze dne 27. března 1919 a jest tedy za daného stavu věci lhostejno, že odpůrkyně popírá, že jest z této smlouvy zavázána, že jest v ní smluvní stranou.

Čís. 10088.

V námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu okresního soudu jest sice uplatnění i nepřislušnost soudu, není však třeba, by byla tato námitka vznesena před tím, než se uplatňují námitky věcné.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1930, R I 636/30).

Procesní soud první stolice (okresní soud) ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, zamítnuv námitku místní nepří-